

Choroby serca u kotów w podeszłym wieku

Choroba serca jest bardzo powszechna u kotów, ale w wielu przypadkach jej objawy pozostają niezauważone przez długi czas. Jest to postępujące schorzenie, które prowadzi do zastoinowej niewydolności serca. Na tym etapie koty wykazują już poważne objawy.

Typy chorób serca u starszych kotów

Choroby serca u starszych kotów najczęściej przejawiają się jako zaburzenia pracy mięśnia sercowego określane jako kardiomiopatia (*kardio = serce, miopatia = dysfunkcja mięśnia sercowego*).

Kardiomiopatia przerostowa

Przejawia się zwiększeniem grubości mięśnia sercowego, co uniemożliwia jego prawidłowe kurczenie się oraz rozkurczanie. Prowadzi to do ograniczenia przepływu krwi.

Kardiomiopatia restrykcyjna

Tkanka bliznowata w mięśniu komory serca powoduje, że mięsień sercowy staje się bardzo sztywny i nie jest w stanie pompować krwi.

Kardiomiopatia rozstrzeniowa

W tym przypadku mięsień sercowy staje się cieńszy i nie może się prawidłowo kurczyć.

Rozpoznanie

Lekarz weterynarii może rozpoznać tę chorobę we wczesnym stadium podczas przeprowadzania badania klinicznego, nawet gdy nie są widoczne żadne objawy kliniczne. Szmer serca, zmiany rytmu i częstości akcji serca mogą stanowić wczesne oznaki choroby. Po wykryciu któregośkolwiek z tych objawów lekarz weterynarii może zalecić przeprowadzenie dodatkowego badania w celu potwierdzenia diagnozy.

- ▶ Badanie elektrokardiograficzne
- ▶ Badanie radiologiczne
- ▶ Badanie USG i EKG serca
- ▶ Pomiar ciśnienia krwi
- ▶ Badanie możliwych współistniejących chorób (np. badanie poziomu hormonów tarczycy)

Choroby współistniejące

U kotów cierpiących na kardiomiopatię istnieje ryzyko wystąpienia zakrzepów z powodu nieodpowiedniego przepływu krwi. Zakrzepy tworzą się w komorze serca i po jej opuszczeniu utykają w wąskim punkcie układu naczyniowego, zaburzając przepływ krwi. Jest to powikłanie kardiomiopatii przerostowej, którego objawami są zimne łapy, kulawizna i silny ból. Ten stan wymaga natychmiastowego leczenia.

Najważniejsze objawy zastoinowej niewydolności serca:

- ▶ Przyspieszony oddech lub trudności z oddychaniem
- ▶ Osłabienie lub ospałość
- ▶ Utrata masy ciała i brak apetytu

Wskazówka

W przypadku zauważenia co najmniej jednego z tych objawów należy skonsultować się z lekarzem weterynarii.

Leczenie i kontrolowanie choroby w domu

Po zdiagnozowaniu kardiomiopatii lekarz weterynarii zaleci odpowiednie leczenie i wyznaczy regularne wizyty kontrolne. Lekarz weterynarii może dostosować protokół leczenia po każdej wizycie kontrolnej oraz może wprowadzić leki przeciwzakrzepowe, hipotensyjne lub diuretyczne, w zależności od stanu klinicznego kota.

W celu monitorowania skuteczności leczenia można mierzyć częstość oddechów w stanie spoczynku. U zdrowego kota powinna ona wynosić mniej niż 40 oddechów na minutę. W przypadku zwiększenia częstości oddechów należy zmierzyć ją ponownie. Jeżeli nadal jest wyższa niż 40 oddechów na minutę, należy skontaktować się z lekarzem weterynarii.

Koty cierpiące na choroby serca źle znoszą stres, na który są narażone ze względu na częste podróże samochodem i wizyty w klinice. Są także narażone na przegrzanie. Należy spróbować maksymalnie ograniczyć stres zwierzęcia.

Jeżeli kot jest leczony diuretykami, będzie pił więcej wody, a w rezultacie oddawał więcej moczu. Kotu trzeba zapewnić stały dostęp do świeżej wody. Należy również przygotować się na częstsze czyszczenie kuwety.

Chociaż kardiomiopatii nie można wyleczyć, leczenie farmakologiczne może pomóc w kontrolowaniu objawów klinicznych choroby serca i poprawić jakość życia kota.